



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1765**

**VD18 90118243**

§.13. Papæ Epistola contra Manfredum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

dinalis Presbyter tit. S. Laurentii in Lucina. IV. Guilielmus Brajensis ad Sequanam Archidiaconus Remensis, & Laudunensis Decanus, Cardinalis Presbyter S. Marci. V. Hannibal Annibaldus de Molaria nobilis Romanus Ord. Prædicatorum: fuit Parisiis Professor Theologiæ, postea Romæ Magister Sacri Palatii, demum Cardinalis Presbyter tit. duodecim Apostolorum. VI. Jordanus Contius Terracinensis, Hypodiaconus, ac Ecclesiæ Romanæ Pro-Cancellarius, dein Cardinalis Diaconus tit. SS. Cosmæ ac Damiani. VII. Matthæus de Ursinis Romanus Cardinalis Diaconus S. Mariæ in porticu. Ecce quatuordecim Cardinales ab Urbano IV. creatos, quorum duo evasere Pontifices Maximi, Guido Crassus, & Simon Briensis.

## §. XIII.

*Papæ epistola contra Manfredum.*

Papa Urbanus non magis, quam antecessores ejus, favebat Manfredi in Sicilia novas identidem vires sumentis. Qui potenti nisurus fœdere, filiam suam Constantiam in conjugem obtulit Petro nato majori filio Jacobi Arragoniæ Regis, cujus opera Romanam sibi Ecclesiam reconciliari cupiit, conquerens de durtia, qua sibi pax sæpe petita semper denegata.

Sæcul. XIII.

A.C. 1262.

Rayn. 1262.

n. 9.

Cc 2

nega-

Sæcul. XIII.  
A.C. 1262.

Sup. lib. 83.  
S. 53.

negata esset. Annuit Jacobus, & ad Papam misit Religiosum quendam, per quem spondit, se ipsum rem curaturum esse. Papa ei respondit in hanc sententiam. Miror te fraudibus Manfredi captum, & dandam tibi saltem levem aliquam ejus criminum notitiam censeo. Post fratris sui Conradi obitum Papæ Innocentio jurata fide pacatum in Siciliam aditum permisit, eum regni verum agnoscens Dominum. Papa Innocentius amanter receptum ut filium per meram liberalitatem principatu Tarentino nihil ad hunc juris habentem, & magnificis insuper muneribus ornavit. Manfredus tamen mox dein vix non in Papæ oculis crudeliter necandum curavit Burellum Comitem Anglonium, fidelem Ecclesiæ servum: & in hanc rebellis isto cum Nuceriæ Saracenis foedere regnum occupavit per speciem tutelæ nepoti suo Conradi filio præstandæ. Postea hunc infantem mortuum commentus regnum sibi tanquam hæreditatem suam attribuit: & insuper habito sui ortus vitio in dedecus regiæ dignitatis eorumque omnium, qui coronam gerunt, Regis titulum sibi adscripsit, non exhorrens tantam in suum nepotem ac pupillum perfidiam. Tum Ecclesias regni vacuas sibi vindicavit, ac etiamnum vindicat: nondum vi-  
duas expilat, & simul earum Præfules,  
quo-

quorum aliquos exactionibus premit, alios in carceribus atrociter tenet. Divina officia coram se peragi jubet tantum per contemptum Ecclesiæ clavium & anathematum ab antecessore nostro in se intortorum. Quibusdam regni Baronibus Papæ ac Ecclesiæ partes se consentiente secutis crudeliter vitam abstulit; & multos Optimates aliosque in exilium egit, nec ætati nec sexui parcens.

Ecclesia apertis eum brachiis excepisset, si bona rediisset fide: & nos Legatos ejus, ut Papa Alexander fecerat, audivimus. Sed quæ dicebant, simulata erant omnia. Quocirca non credimus tuæ dignitatis esse tale negotium suscipere, multo minus tam probrosam affinitatem inire, & tam stricte conjungi cum inimico Ecclesiæ, tam fortiter ac prospere semper a te defensæ. Dabat 26 Apr. 1262.

Etiam Rex S. Ludovicus Philippi natu majoris filii sui cum Isabella ejusdem Arragoniæ Regis filia conjugium tractaverat, quod utraque pars probabat anno 1258, eodem tempore, quo hi duo Reges de mutuis juribus ac postulatis suis transigebant. Immo S. Ludovicus hoc anno 1262 usque Claromontum Arverniæ processerat hujus connubii complendi causa, cum comperit illud, quod Arragoniæ Rex inter filium suum & Man-

Sæcul. XIII.  
A.C. 1262.

*Du Tillet*  
p. 169.  
*Sup. lib. 84.*  
§. 53.

*Sæcul. XIII.* fredri filiam statuere volebat. Tum vero  
*A.C. 1262* Rex sanctus declaravit, in affinem sibi  
 non placere, quisquis tam arctis vinculis adstrictus esset Principi proscrip-  
 to & aperto Ecclesiæ hosti. Quod edoctus Pa-  
*Ap. Rayn.* pa, S. Ludovico epistolam scripsit lau-  
*1262. n. 17.* dum & gratiarum plenam. Sed neutrum  
*Invent. des* matrimonium omisum est. S. Ludovi-  
*ch. to. 5.* cus contentus erat tabulis publicis fide  
*Arrag. I. p.* dignis, per quas Arragoniæ Rex decla-  
*144.* ravit, se filiæ Manfredi filium jungendo  
 suum nihil in se velle recipere contra  
 Ecclesiæ Romanæ rationes agendum.  
 Atque ista declaratio complurium Epi-  
 scoporum ac Procerum testimoniis con-  
 firmata est.

*Indic. Ar-* Idcirco die Pentecostes 28 Maji an.  
*rag. p. 99.* 1262 Philippus Franciæ Princeps Cla-  
*Chr. Trivet.* romonti cum Isabella Arragonica, & 15  
*to. 8. Spicil.* Junii Petrus Arragoniæ Princeps cum  
 Constantia Sicula Cesserone nuptias fe-  
 cit, quo Rex Jacobus hoc sine venerat,  
 Papæ dissuasionibus præferens Siciliae  
 spem minime vanam, ut deinde videbi-  
 mus.

*Duchesne p.* Papa Urbanus hoc regnum S. Ludo-  
*371.* vico pro uno filiorum ipsius obtulit. At  
*Id. p. 869.* Rex sanctus metuebat, ne injuriam vel  
 Conradino faceret, qui legitimus ejus  
 hæres videretur, vel Edmundo Angliæ  
 Principi, quem priores Pontifices Maxi-  
 mi corona illa donaverint. Qua de re  
 Papa

Papa Urbanus Alberto Parmensi Notario Nuncioque suo, cui hoc negotium commiserat, scribens integerrimam S. Ludovici mentem summopere laudat; sed illi præcipit, ut hunc ei scrupulum eximat, dicatque, Apostolicæ Sedis jus satis examinatum fuisse a Papa & Cardinalibus, qui pariter æquitatem colant, ab inferenda cuiquam injuria alienissimi. Re-

Sæc. XIII.  
A.C. 1262.

Rayn. 1262.  
n. 21.

Rayn. 2253.  
n. 2.

§. XIV.  
*Epistola contra Michaelē Palæologum.*

Sanctus Ludovicus Alberto Nuncio indicaverat, se magno teneri desiderio subveniendi Imperio Constantinopolitano, scilicet Imperatori Balduino Latinisque illud recipere cogitantibus. Idcirco Pa-

Rayn. 1262.  
n. 39.

pa Urbanus Regi epistolam scripsit in hanc sententiam: Christianos inter Principes solus Ecclesiæ mala sincere doles, solus eam semper juvare cupis. Quapropter in summo mœrore, quem Constantinopolis jactura nobis peperit, innox oculis in te conjectis, Episcopum Aginensem ad te

1C c 4

misi-